

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike.

Inserati: do 9 petiti vrst 1 D, od 10—15 petiti vrst 1 D 50 p, večji inserati petiti vrst 2 D; notice, poslano, izjave, reklame, preklic petiti vrst 3 D; poroke, zaroke velikost 15 vrst 30 D; ženitne ponudbe beseda 75 n. Popust le pri naročilih od 11 objav naprej. — Inseratni davek posebej.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravišтво „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Knafljeva ulica št. 5, prtilično. — Telefon št. 304.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knafljeva ulica št. 5, I. nadstropje Telefon št. 34.

Dopise sprajema le podpisane in zadoštas frankovane.

Rekopisov se ne vrača.

Posamezne številke:

v Jugoslaviji navadna dni 75 par, nedelje 1 D

v inozemstvu navadna dni 1 D, nedelje 1-25 D

Poština plačana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:

V Jugoslaviji:

celoletno naprej plačan	D 120—	celoletno	D 210—
polletno	60—	polletno	108—
3 mesečno	30—	3 mesečno	54—
1	10—	1	18—

Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročnina doplačati.

Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno po nakaznici. Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Klerikalni mladini za Nemce in Albance.

Kongres Lige narodov je imel 6. t. m. v Pragi svojo sejo, na kateri je predlagal angleški zastopnik Dickenson resolucijo te vsebine: »Ker je položaj narodnostnih manjšin v posameznih državah nezadovoljiv, je treba zanje v soglasju z interesi državne celote uvesti širo avtonomijo in narodnostne manjšine naj dobe tudi pravico neposredno apelirati na Ligo narodov.«

Priznati je treba, da ta resolucija v svojem bistvu ni slaba, iz razprav na kongresu pa je razvidno, da je ta resolucija naperjena v prvi vrsti proti državam, ki so združene v mali antanti, dočim se ni malo ne briga za pravice narodnih manjšin, ki žive v velikih državah, to je na ozemlju velike antante. S to resolucijo bi predvsem ostal nedotaknjen položaj jugoslovenske manjšine v Italiji, ker Italija, kakor je znano, ni hotela prevzeti v raznih svojih mednarodnih pogodbah nobenih obveznosti v varstvo jugoslovenskega življa na svojem teritoriju.

Dickensonov predlog bi torej nalagal nove dolžnosti in nova breme na samo malim državam, dočim bi velike države, na čelu jim Italija, kakor doslej, imele pravico poljubno tlačiti in zatirati svoje narodnostne manjšine.

Ako uvažujemo vse to, moramo priznati, da so zastopniki male antante na tem kongresu zastopali do celja pravilno stališče, ko so zahtevali, da bodi enaka pravica in dolžnost za vse — za mlade in velike države, in da si niso dali naložiti nove težke butare, katero bi morale nositi samo one, ne pa tudi velike države.

Povsem umljivo je tudi, ako so zastopniki male antante v znak protesta ostavili kongres, na katerem so jih hoteli osrečiti z novimi spornimi. Menimo, da je ta korak zaveznih delegatov male antante odobraval vsa poštena jugoslov. javnost. Edini, ki se zgraža radi odločnega koraka jugoslovenskih, češkoslovaških, poljskih in romunskih delegatov, je »Novi Čas« glasilo klerikalnih mladincev.

Zato ker se niso države male antante uklonile zahtevi, da se sme Liga narodov, v kateri, kakor v vrhovnem svetu, vedre in oblačilo edino in izključno Anglija, Francija in Italija, vmešavati v notranje njihove razmere, dočim so notranje razmere v državah trojnega sporazuma slekoptreji tudi za Ligo narodov »noli me tangere«, zato jih dr. Gosarjevo glasilo imenuje »zvezo štirih reakcionarnih režimov« in izvalja: »Čehoslovaška, Jugoslavija, Poljska in Romunija so enkrat same tvorile narodne manjšine v avstro-ogrski monarhiji. One so se takrat same sklicevale na tista načela, ki jih naglašala sedaj Dickensonova resolucija. Toda sedaj si osvajajo Češkoslovaška, Jugoslavija, Poljska in Romunija stališče svojih bivših tlačiteljev, da namreč pravica napram drugim narodom pomeni kršenje suverenitetnih pravic tlačiteljev.« In glede Jugoslavije še posebej povdarja katoliško-boljševiški organ: »Kljub izjavam g. Jovanovića ima Jugoslavija Nemce, Madžare, Turke, Bolgare in Albance v svojih mejah in ti bodo terjali nazaj svoje šole in konfiscirane ter na drug način ugrabljene nepremičnine.«

Čudimo se, da so klerikalnim boljševikom tako zelo prišli na srce v naših mejah živeči Nemci in Madžari in celo Turki in Albanci, saj se vendar upravičeno niti Madžari, niti Nemci ne morejo pritoževati, da bi jim naša država ne dajala tega, kar jim je potrebno za njihovi kulturni razvoj. Vzemimo predvsem naše Nemce. Koliko imamo pravih pristnih Nemcev recimo v Sloveniji? Ako jih naštejemo 30 do 40.000, je to že najvišje število. In ta peščica Nemcev ima vse potrebne osnovne šole in celo svojo gimnazijo, dasi ti Nemci razen na Kočevskem, nikjer ne bivajo kompaktno, marveč so raztrošeni in razdrobljeni po raznih naših trgih in mestih. Na Koroškem pa živi kompaktno naseljenih stotisoče naših rojakov, ki nimajo niti ene ljudske šole. In kako se godi pod

Italijo našim rojakom v Istri? Zapi-
rajo jim hrvatske šole in vsiljujejo
jim izključno italijanske učne za-
vode.

Pa usoda teh našincev gospodov
okrog »Novega Časa« ne gane, ogor-
čeno pa obsolajo stališče naših dele-
gatov na kongresu v Pragi in ga
proglasaajo za reakcionarno za to,
ker hočejo naši delegati, da naj Ita-
lija prevzame nase glede narodnost-
nih manjšin iste dolžnosti, ki nam
jih hoče natovoriti g. Dickenson. Za
Hrivate in Slovence v Istri in v Pri-
morju se torej ti gospodje ne ogre-
vajo, pač pa se zaznavajo za pravi-
ce Albancev in celo Turkov, ki žive
razkropljeno ob naših lužnih grani-
cah in ki sploh doslej niso imeli no-
benega razvitega svojega narodnega
šolstva.

Kako si naj tolmačimo ta njihov
nastop? Odgovor je lahak: Ker so-
vražijo in mrzijo to narodno našo dr-
žavo, zato so jim ljubši Nemci i Mad-
žari i Turki, kakor pa rodni bratje.

Italijanska zunanja politika.

— Rim, 9. junija. (Izv.) V zbornici je
imel zunanji minister Schanzer dolg govor
o genovski konferenci in o italijanski zuna-
jni politiki. Zajedno je odgovarjal na razne
interpelacije. Italija je organizirala sestanek
narodov in se trudila, da se dosežejo bistve-
ni cilji konference. Prvo svojo nalogo je
rešila docela ugodno. Glede druge naloge
so tehnični rezultati ugodni, kar se tiče po-
litične strani se je Italija trudila v glavnem
za to, da se obdrži mir, kar je bila jedna
temeljni ideji, ki so prevečevali italijansko
delegacijo. Napram Rusiji je nastopala Ita-
lijanska delegacija z namenom, da se Rusi-
jo privede v ambijent evropskega življenja.
K pogodbam, da se narodni ne bodo napadali,
pravi, da bi ne imel prav oni, ki bi podce-
njeval mirovno besedo v Genovi, naslovlje-
no na evropske narode, pa tudi bi ne imel
prav, ako bi pričakoval po pretekli pogodbi
splošnega in trajnega mirovnega dogo-
vora. V Haag polde Italija z idejami, ki so
doslej spremljevale njeno akcijo. Italija je
zastopala v Genovi svojo, nikak drugi dr-
žavi podložno politiko. V resnici pa se je
javila v Genovi tesno sodelovanje Anglije
in Italije, kar pa ne kvira avtonomnega zna-
čaja italijanske politike. Italija, revna na su-
rovinah in izključena od bogate mize s pol-

nim vojnim kolonialnim plenom, je potreb-
na, da si zagotovi svojo gospodarsko eks-
panzivnost, da spravi v inozemstvo delo in
inicijative svojih državljanov. Lloyd George
je priznal italijanske potrebe. Glede Fran-
cije želi Italija, da ostane prijateljstvo do
nje kot eden glavnih temeljev njene lastne
politike, ki so neizogibni za vzdrževanje
evropskega mira. V Egiptu bo Italija ščitila
svoje interese z vsemi diplomatičnimi sred-
stvi. Glede Črne gore navaja, da je bilo v
Cannesu določeno, katere države bodo po-
vabljene v Genovo. Med te ni bilo mogoče
vsteti Črne gore, ker so nekatere države
že zdavna prerušile z njo svoje odnose.
V Genovi pa je zahteval odločitev o umes-
nosti, da se spravi v razgovor črnogorski
protest, ker Črna gora ni dobila povabila,

katera pa naj bi se iz Genove povabila na
konferenco. Ali odgovor je bil odklonilen.
Sicer pa tudi z angleškega, francoskega,
ameriškega in z italijanskega stališča po
rapalski pogodbi ne more slediti interpelan-
tu o črnogorskem vprašanju, poslanec Chi-
esi, ker bi to ne odgovarjalo interesom de-
žele. Glede poglavitnega vprašanja se je tra-
dil za definitivni sporazum za izvedbo rap-
alske pogodbe. Prišlo je do dogovorov, ki
pričakujejo končnega odobrenja pri obeh
vladah. Ti dogovori so taki, da lahko vsa-
rilo trajno, iskreno in priskrbeno sodelovanje
med obema državama, kar je potrebno za
oba naroda, zlasti pa za Reko in Zader.
Spominja se še raznih sklenjenih dogovorov
in končno meni, da je prestiž Italije v Ge-
novi zelo narastel.

Manifestacija solidarnosti male antante.

— Beograd, 9. junija. (Izvirno.)
O sestanku predstavnikov male an-
tante je bilo potom Presbira izdano
to-le oficijelno poročilo:

Povodom srečne poroke Nj. Vel.
kralja Aleksandra z Nj. Vis. kraljično
Marijo Romunsko so se sestali pred-
stavniki kraljevine Romunske g. Brati-
anu in Duca ter Češkoslovaške re-
publike g. dr. Beneš s predstavniki
kraljevine Srbov, Hrvratov in Slo-
vencev g. Nikolo Pašičem in g. dr.
Ninčičem. Po izmenjavi misli so se
enkrat ugotovili popolno medsebojno
soglasnost v vseh vprašanih. Potem,
ko so naglašali svoje skupno delova-
nje na genovski konferenci, katere
rezultati so bili ugodni za vse tri dr-
žave, so razmotirali tudi taktiko za
Haag. Konstatirajo koristnost teh
konferenc med predstavniki vlad
vseh držav je bilo sklenjeno, da se
vse periodični medsebojni sestanki.
Datum konference bo določen po
končanih letnih počitnicah. Poljska je
obveščena o tem sklepu.

— Beograd, 9. junija. (Izvirno.)
Včeraj popoldne so se sestali na kon-
ferenco dr. Beneš, Duca in dr. Ninčič.
Na sestanku je bilo doseženo popol-
no soglasje v vseh vprašanih sve-
tovne politike. Sklenjeno je, da se do-
loči skupna delegacija male antante
za haško konferenco. Glede te kon-
ference bo vodila mala antanta, kot

dosedaj, v vseh vprašanih skupno in
soglasno taktiko. Dalje je določeno,
da se vrše periodični sestanki male
antante. Tak sestanek ima biti v Pra-
gi v mesecu avgustu.

TEKMA MED REPREZENTAN- CAMA JUGOSLAVIJE IN RO- MUNIJE.

— Beograd, 8. junija. (Izv.) Ob
4. popoldne sta kralj Aleksander in
kraljica Marija prisostvovala re-
vanžni tekmi med reprezentancama
Jugoslavije in Romunije. Ta tekma
je bila borba za pokal, ki ga je po-
daril kralj Aleksander. Rezultat tekme
je bil Romunija contra Jugoslavija
2 : 1. Na koncu tekme je Nj. Velika-
stvo kralj svečano izročil zmagoval-
ni reprezentanci zlati pokal.

ITALIJANSKO - RUSKA TRGOVIN- SKA POGODBA.

— Rim, 9. junija. (Izv.) Včeraj
je bil objavljen tekst trgovinske po-
godbe med Italijo in sovjetsko Rusi-
jo. Pogodba omogoča vzpostavitev
trgovinskih stikov med obema drža-
vama. Trst je določen za izvozni
emporij za Rusijo. Črna morje za
Italijo. Listi komentirajo pogodbo
zelo simpatično.

Louisa de la Ramée (Onida): 21

Kneginja Vjera.

Roman.

XIII.

Minilo je leto. Zopet se je povrnil
november. Vitka, blesta mlada gospa je
stopala v beli kožuhovini utrujena pod
palmani vile Nalagine ob zalivu Villa-
franca. Kneginja Nalagina jo je opazo-
vala.

»Upam — upam, da ni brutalen na-
pram nje«, je vzdihala. »Ali jo morda
otrokova smrt žalosti?«

V svetu je veljala kneginja za ne-
odkrito in brezsrčno. Toda ko je sedaj
gledala Vjero, so se ji oči zarosile s
solzami. Tudi njo so bili omožili z mo-
žem, ki ga ni ljubila. V svojem sreču pa
je nosila sliko mladeniča, ki je na Kav-
kazu junaško žrtvoval svoje življenje
za domovino.

»Glavo pokonci, ljuba moja«, je to-
lajala, »to se vse preduraga. Tako mla-
dih žen se rad polasti obup, ampak iz
obupa ne umrje nihče. Ščasoma se člo-
vek uteši. Nekoč sem mislila prav tako
kot vi — in sedaj — imam tisoč intere-
sov, ki me vežejo na življenje. Imam
svoje sinove in svoje hčere, ki jih ljubim
—«

Prvorojenec kneginje Žurove je bil
mrtvorjen deček. Ko se je blizal čas
poroda, je zaprosila kneza: »Moja mati
naj nikar ne prihaja k meni!«

Knez se je čudno zasmajal in je za-
reel. »Vaša mati ne pride«, je dejal hi-
tro. »Kaj mislite, da je sposobna, zapre-
ti se v bolniško sobo, da zaigra dobro
mater? Končno — morda. Toda pomiri-
te se, ona ne pride.«

Lady Dolly je v resnici mislila, kaj
vse je storila, ko je v svojem salonu v
Parizu govorila svojim prijateljem o

blizajočem se dogodku na Ruskem ter
je pri tem potočila par drobnih solz.

»Ubog otrok, — v takem položaju,
v tem strašnem podnebu tam gori na
Ruskem! In če pomislim, da sem sama
tako zelo boleha, da ne morem k njej!«

Knez Žurov si je strastno želel da-
diča svojemu premoženju in svojemu
imenu. Smrtno je sovražil svojega bra-
ta Vladimira in ga je zato otrokova
smrt bridko zadela. Njegova bolest je
bila predvsem besnost, da ni mogel z
dedičem jeziti svojega brata. V primeru
s hladnostjo in malomarnostjo, ki jo je
kazala mati ob smrti svojega otroka, se
je zdel oče svetu poln čustva.

Ker morajo zdravniki pač nekaj go-
toveda navesti in so zvalili vso krivdo
nesrečnega poroda na neugodno podne-
bje, je prosil knez Žurov carja dovo-
ljenja, da sme zopet ostaviti Rusijo.
Tudi njemu je že davno ni ugajalo ondi,
in tako so odpotovali novembra meseca
v vilo ob Sredozemskem morju, ki jo
je kupil svoji sestri. Nameraval je osta-
ti tam četrt leta. Jedva so bili v vili Na-
lagini, ko se je javila lady Dolly iz Pa-
riza.

»Ne morem si kaj, da bi ne posetila
svoje miljenke, ko vem, da je tako bli-
z«, je pisala.

Knez je nagubal čelo. »Naj pride«,

je dejal.

»Škodac, je pristavil knez s svojim
rogajočim nasmehom, »da vaša mama
ni postala igralka.«

Toda motil se je. Daru komedijan-
tov v družbi ni zamenjavati z resni-
nimi igralci. Pravi igralec na odru se
v svoji ulogi izpozabi, oni drugi pa
nikdar.

Neke lepe nedelje okoli Božiča je
torej prišla lady Dolly. Bilo je opol-
dne. Hišni gostje so se zbrali k zajutro-

ku v pompejski jedilnici; okna so bi-
la obrnjena na morje in na terase. Žu-
rov je stal na terasi. Videl je že odda-
leč voz, ki je krenil v mirnov ga pred
vilo.

»Voila madame mère«, si je dejal,
se obrnil in pogledal v pompejsko
dvorano. Vjera je govorila tisti hip z
madame Nalagino, ki je opazila čudni
izraz njenega obraza: nekako mešanico
sovrastva, bolesti in sramu, in si je mi-
slila: »Za tem tiči nekaj, kar mi prikri-
vajo.« Nehote se je spomnila poroke, na
kateri se je Vjera branila poljubiti svo-
jo mater.

»Gospa mamá prihaja«, je Žurov
ponovil glasno. Vzpel se je, si vtekel
v gumbnico vejico gardenije ter odšel
po stopnicah s terase. Sprejel je taščo
z največje politose in prijaznostjo.

Lady Dolly je prišla z njim roko
v roki po stopnicah. Njena toaleta je bi-
la, kakor se spodobi za mater, diskretno
boja. Črne pike v njeni beli kožuhovini
so bile simbol njene žalosti za mrtvim
vnučkom. Ob pasu je imela različne re-
či, med njimi majhen, zlato vezan bre-
vir. Okoli vratu je nosila velik srebrn
križec.

»Ščasoma postane še tercialka!«
je mislil Žurov. »Take postajajo pač
vse.«

Dasi se je mogla lady Dolly le ma-
ločemu čuditi ali se le nad malomernim
razburiti, je bila vendarle osupla, ko ji je
prišla naproti Vjera; bila je vsa bela,
in mantilja starih španskih čipk ji je
obkrožala glavo in vrat. Obraz ji je bil
leden. Postala je žena v pravem pome-
nu besede in niti sledu ni bilo več po
otroku, ki je bila še pred poldrugim
letom.

»Tole je Vjera?« je vzkliknila ne-
hote.

»Da to je vaša Vjera,« je odgovo-
ril Žurov suho.

»O dragi moj otrok, ta bolest, to
veselje!«

Padla ji je okrog vratu; molče in
nepremično je sprejemala Vjera ne-
žnost svoje matere. Ko pa so se srečale
njune oči, se je lady Dolly zdrla.

»O ta grdi veter!« je vzkliknila.
»Ali more biti gori na Ruskem mrle-
je? O, draga moja hči! Kako sem joka-
la za tvojimi angelčkom, ki nam ga je
ugrabila smrt!«

»Pustimo to,« je dejala Vjera tiho.
»Ne stoj zunaj na vetru, vstopi vendar!
Zdi se mi res, da človek tu več zmrzuje
nego na Ruskem. Vsaj pravijo tako.«

»Da,« je pritrjevala lady Dolly.
»Tukaj nosijo solnčnike, pa vidimo te
smešne palme in mislimo, da je toplo.«
Poizkušala je šaliti se, a je bila pod
pogledom svoje hčere resno v zadregi.

»To je protinaravno,« je tožila
kneginji Nalagini, »to je protinaravno.
Da niti meni niti z besedico ne omeni
malega pokojnika, to me res boli.«

Kneginja Nalagina je odgovorila
suhoparno: »Vaša hči ni popolnoma
arečna. Moj brat pač ni nikak angel;
to ste vedela naprej.«

»Vidim samo, da je dober z njo,«
je odgovorila zmeden. In kar je rekla,
to je tudi mislila. Saj jo je preplaval
z dragocenimi darili. Ona na njenem
mestu bi bila s polovico vsega tega ne-
popisno srečna.

Zvečer je dejala kneginja Nalagina
svojemu bratu: »Sergej, Vjera ni vide-
ti zdrava.«

»Tako?« je odgovoril malomarno.
»Vedno je tako blede. Že večkrat sem
ji svetoval, naj se nekoliko našminka.
Ako ne mara storiti tega, vkljub vsej
svoji lepoti v Parizu ne bo imela uspe-
ha.«

»Z osemnajstimi leti šminkati se!
Ti se šališ. Srečna hoče biti, to je, česar

ji nedostaja... Ali tega še nisi razmi-
slil?«

Široko je odprl oči in je zazehal.
»Ni moja stvar osrečati ženske!«
Srečno so lahko, samo če hočejo. Kaj je
mar oviram? Desettisoč frankov na me-
sec ima za svojo fantazijo. Če ji to ne
zadošča, naj pove!«

»Govoriš kakor ka navaden bahnač.
Ali si domišljaš, da je denar vse? Mla-
di ženi, kakoršna je Vjera, ni denar
nič. Razdaja ga revežem, drugega nimam
od njeja.«

»Potem je pa preklicano malo po-
dobna svoji materi.«

»Tega bi se moral le veseliti. Tvo-
ja je čast je varna v njenih rokah. A da je
ženska srečna, za to je treba več kot
samo denarja.«

»Ali se ti je pritožila?« — Stisnil
je svoje obrvi.

»Ne, ne,« je odgovorila hitro. »Am-
pak saj imam sama oči. In tako rada
bi, da si dober z njo.«

»Dobro? Dobro?« je ponavljal po-
rogljivo. »Rad bi vedel, če si nisem
prizadeval, kolikor sem mogel. Toda ta
ženska ima ideje z onega sveta, in tega
ne prenesem. Zadovolji naj se z menoj
in z vsem svetom, kakoršni pač smo.
Človek ne more ravnati s svojo ženo
kakor s svetnico. Skušaj ji razložiti to!
Če bi bila pametna, kakor so vse dru-
ge, bi bila tudi srečna kot so druge.«
Pri tem je vril pol časa absinta v svojo
grlo.

Njegova sestra je vzdihnila in
zgrizla cigareto, ki jo je kadila.

»Že se pride čas, si je mislila, »ko
postane tudi Vjera pametna in srečna
kakor druge in bodo tvoji nauki rodili
sadove. Potem boš prevaren kakor dru-
gi možje in kaznovan z onim, s čimer
si grešil sam... Ko bi ne bilo zaradi
časti imena Žurov, bi ti privoščila to
kazen takoj...«

(Dalje prih.)

Pozdravljena kraljica! — Pozdravljen kralj!

Odhod na Bled. — Prisrčen sprejem v Ljubljani.

MANIFESTACIJE PO POROKI. — PODROBNOSTI SVATBENEGA SPREVEDA. — POTOMEČ SMAJL-AGE - ČENGIJIČA. — SKUPINA BLEJSKIH JEZDECEV. — PRED VSTOPOM V DVOR.

— Beograd, 9. junija. (Izvirno.) Dodatno k včerajšnjemu poročilu o veličastnem svatovskem sprevedu in o krasnem poročnem obredu v saborni cerkvi podajamo danes še nekatere zanimivosti.

Med množičnim narodom, ki je že ob 2. ponoči včeraj na dan svečane poroke, zasedel gotove razgledne točke, nekateri so okupirali ob tih urah tribune, drugi zopet so zlezli na drevesa, tretji pa celo na strehe, da vidijo sijalni spreved, posebno občudovanje je vzbujal zastavonoša kraljevega doma junaški Črnogorec Mihailo Šibajla, vnuk Jovana, ki se je skupno s kraljem Petrom I. Osvoboditeljem boril za svobodo Bosne in Hercegovine...

Splošno občudovanje pa so vzbujali tudi spremljevalci zastavonoše, številni jezdeci iz vseh krajev države in skoro vsi v narodnih nošah.

Barjaktarja sta najprej spremljala dva Sokola, sledili so jima nato ostali jezdeci v narodnih nošah. Nekateri so bili naravnost divno napravljeni.

Prvi so na iskrih domačih konjih v lepih nošah bogato okrašeni jezdi iz Hrvatske iz Medimurja.

Pa tudi naši Blejci (kot zastopniki prekrasne Gorenjske in Bleda) so vzbujali med vsemi gledalci posebno občudovanje. Jezdili so na polnokrvnih domačih konjih v pestri narodni noši.

Impozantni so bili sinjski »alkariji« in sploh Dalmatinci. Naravnost orijentalno razkošno bogastvo so pokazali Bosanci. Odeti v odela, pretkana s težkim zlatom in opasani z jatazani, samokresi ali starimi puškami so sedeli mogočno na svojih čilih malih bosanskih konjih.

Med Bosanci je posebno pozornost vzbujal potomec znamenitega Smajl-aga Čengijića, ki ga je opisal hrvatski pesnik Mažuranić. Ta potomec je poveljeval bosanskim begom. Bil je ves v zlatu. Za pasom je nosil »koburo« (stare vrste pušk), dalje jatazan, pozlačen in ročaj bleščeč od samega zlata. Ta jatazan je nosil Smajl aga Čengijić in je z njim vodil krvave boje. Pozneje je bil ta potomec predstavljen pisatelju Branislavu Nušiću. Pozdravila sta se ter si segla v roke, potomec pa je poljubil brata Srba, rekoč: »Odpusti brate! Pozabi vse, kar je bilo! Mi smo bratje, vsi enaki!«

Tudi Hercegovinci so imponirali. Junaško so se držali v svojih priprostitih narodnih nošah Makedonci iz Gostivarja. Naštevati vseh jezdecev ni mogoče. Tudi Banat in Vojvodina sta pokazala svojo izrazito sliko. Vojvodinci so jahali na krasnih, zlatih, polnokrvnih in vitkih konjih ogrske pasme.

Za barjaktarjevo skupino so uprizarili kinooperaterji pravcati lov. Tekali so od točke do točke, da bi vlovili čim popolnejšo sliko. Sploh pa so bili kinooperaterji ves dan upreženi.

Čim se je počel svatovski spreved pomikati iz starega dvora proti saborni cerkvi, je godba kraljeve garde najprej zaigrala staro srbsko svatovsko melodijo: »Odbi se, biser grana!«

Veličasten je bil dalje tudi pogled na gala-kočije svatov. Pa tudi avtomobili so bili razkošno opremljeni. Gala-kočije, v katerih so se vozili ženin s kraljem romunskim, nevesta z materjo-kraljico Marijo ter kum in stari svat so bile vsega občudovanja vredne. V ženinovo in nevestino gala-kočijo so bili vpreženi po štiri čili belci, ki so jih vodili gardisti. Povsod, koder se je svatovski spreved pomikal, so nepregledne množice na hodnikih, tribunah in raz okoli navdušeno in ganljivo pozdravljale kralja in nevesto.

Kralj Aleksander je nosil gala-uniformo. Na prsih vse redove. Povsod je narodu iskreno in veselo odzdravil.

Naravnost prikupila pa se je vsemu narodu kraljica s svojo nežnostjo in ljubeznostjo. Bujne njene zlatobleske lase je kitič velik diadem. Glavo na je do tal pokrival bel pajčolan. Bila je oblečena v sijajno belo svilen obleko, ki je imela tri metre dolge vlečke, katero so nosile pozneje v cerkvi in iz cerkve tri deklice v narodnih nošah. In sicer Srbkinja, Hrvatka in Slovenka.

PRIZORI PRI POVRATKU PRED NOVIM DVOROM.

Glede poročnih obredov v saborni cerkvi omenimo, da je bil do tisti ceremonijel sestavljen strogo v duhu starih svatovskih srbskih šeg. Na ta način je bil simbolično dan izraz, da je naš vladar po želji in volji naroda. Saborna cerkev je bila priprosta, a okusno okrašena. Povsod so visele bogato razkošne pirotke preproge in razne druge narodne tkanine iz vseh krajev države.

Med visokimi dostojanstveniki, zastopniki tujih držav, med princ in kneginjami, med vsemi, ki so bili navzoči pri poroki v saborni cerkvi, je vzbujala posebno pozornost in občudovanje slovenska narodna noša, za katero je zavladalo v Beogradu sploh veliko zanimanje. V saborni cerkvi sta bili prisotni gospa Pucljeva in Rajerjeva v lepih narodnih nošah.

Kmalu po 12., ko je bila poroka končana, je začel padati dež, kakor smo to že včeraj kratko javili. Pojav je množica ugodno komentirala in si razlagala z radostjo, da bo zakon srečen. Med Slovenci in potem tudi med Srbi in Hrvati, se je raznesel sovenski pregovor: »Če je po poroki dež, je mnogo decele!«

Povratak v novi dvor je bil sijajna manifestacija, ki jo je priredil po vseh ulicah narod kralju in kraljici. Zanimivi pa so bili prizori narodnega značaja pri vstopu pred novim dvorom.

Pred vhomom so v dolgem špalirju stale deklice-mladence v belih krilih in s cvetjem v naročju. Bile so Srbkinje, Hrvatice in Slovenke, vse v narodnih nošah. Ko je prispela kraljica k vhodu, so jo počele deklice posipati s cvetjem, vzključajoč: »Živela naša kraljica Marija!« Pred vhomom se je kočija vstavila. Kralj in kraljica sta stopila z voza.

Pred vratmi kraljevske palače je v sredi stalo kmetško dete, sinček preprostega kmeta iz Topole, kjer je rojstni kraj Karagjorgijevićev in kjer je pokopan kralj Peter. Po starem običaju je kraljica vzela dete v naročje, je poljubila in je izročila kralju, ki je storil enako. Pred direktnim vhomom v palači je bil razprostran širok bel pas, ki je začasnó branil poročencema vstop v dvor. Po stari srbski svatovski navadi je morala preje mlada kmetška deklica sito, polno pšenice in bonbonov ponuditi kraljici. Kraljica je vzela po eno zrno in en bonbon. Ponudila je tudi kralju. Ostalo je kraljica razdelila med navzoče spremstvo in deklice. Beli prteni pas so nato odstranili varuhi in kraljica je lahko svobodno vstopila v svoj novi dom.

Sprejemli.

Kralj in kraljica sta nato odšla v svoje sobane, tudi ostalo svatovsko spremstvo je odšlo v odkazane apartemente. Okoli 12.30 so bili prvi svečani sprejemi v veliki purpurni dvorani. Kralj Aleksander in kraljica Marija sta v prisotnosti romunskega kralja in kraljice matere ter ostalega spremstva sprejemala prve čestitke. Najprej so čestitale misije tujih držav in za tem diplomatični zbor. Potem patrijarh Dimitrije, ki je podaril kraljici z zlatom vezano evangelijo. Temu so sledile čestitke vlade z ministrskim predsednikom Pašićem na čelu, dalje parlament s predsednikom dr. Ribarjem, načelstvo beogradske občine z vsem odborom in slednjič zastopstva občin Pariz in Bukarešte.

IMPOZANTNA REVILJA ČET.

Popoldne ob 5. je bila določena revilja čet na vojaškem vežbališču na Banici. Že nekaj ur popreje se je zbralo na Banici nad 30.000 oseb. Stalo je tam nad 2000 voz in avtomobilov. Vojska je v impozantnem redu in opremljena v bojno opremo pričakovala prihoda Nj. Vel. kralja Aleksandra in Nj. Vel. kraljice Marije. Na posebnem razglednem kraju je bila postavljena visoka tribuna za kraljevo spremstvo. Ob 5. popoldne je prišel kralj s kraljico in ostali svatje na Banico, burno pozdravljeni od množice.

Kralj Aleksander z romunskim kraljem Ferdinandom se je postavil nasproti tribune. Poleg so stali vojvoda Yorški, princ de Udine, španski infant Alfonz, romunski princ Nikola in princ Pavle. Na tribunah pa so zavzele mesto kraljica mati Marija, kraljica Marija ter ostale princeznje in kneginje.

Na povelje se je pričelo defiliranje. Vtis nastopa naše disciplinirane in junaške armade je bil na navzoče naravnost impozanten in sijajen. Vsi so občudovali elan in disciplino vojske. Defiliranje je otvorila konjenica kraljevske garde. Sledile so zastave vseh edinic armade. Za tem je korakal drugi polk, junaški polk kralja Petra. Ko se je približal 25. polk visokorastlih junaških Bosancev, je romunski kralj Ferdinand zajahal svojega konja ter je kot imetelj tega polka njemu na čelu z maršalsko palico v roki defilirati milo našega kralja. Ves čas, ko so čete defilirale, broječe okoli 30.000 mož, so naši aeroplani metali na vojsko cvetje in zelenje. Naravnost očarujoč pa je bil nastop naše konjenice. In naša artilerija s svojimi konji! Tujim misijam in drugim je vili občudovanje in priznanje. Defiliranje so zaključili aeroplani. Popolnoma nizko v formaciji vojne mornarice je plulo 25 aeroplanov mimo kraljevske tribune. Piloti so vzključajoč pozdravljali kralja in kraljico.

Nepričakovana manifestacija.

Po končani reviji bi se bil moral kralj vrniti v dvor po gotovih v programu določenih ulicah. Kralj pa je iz lastne inicijative spremenil smer ter se peljal preko knez Mihajlove ulice in preko Terazije. Ko je tam zbrani narod zapazil prihod kralja, je priredil kraljevski dvojici tako iskrene spontane manifestacije, da je bil marsikdo do solz ginjen. Tu je narod pokazal svojo globoko ljubav do kralja in kraljice. Množice naroda so obstopile avtomobil ter začele segati kralju in kraljici v roke, prisrčno jima čestitajoč.

Odhod iz Beograda.

Po intimni večerji se je kraljevska dvojica ob 10.30 odpeljala na kolodvor, povsod burno pozdravljena od množice. Mesto je bilo v tem času bajno razsvetljeno. Bila je prava beneška noč. Ob 11. ponoči se je kraljevska dvojica z malim spremstvom v dvornem vlaku odpeljala preko Zagreba in Ljubljane na Bled, kjer namerava preživeti več tednov. Kraljevsko dvojico spremljata načelnik slovenskega oddelka v ministruv notranjih zadev vladni svetnik dr. Svetek in major Jovičić. Pred odhodom se je kraljevska dvojica prisrčno poslovila od romunskega kralja in kraljice, kakor tudi od ostalih princov in princeznj.

ODHOD ROMUNSKEGA KRALJA

— Beograd, 9. junija. (Izv.) Takoj po slovesu na kolodvoru je romunski kraljevska dvojica s spremstvom odšla na kraljevo jahto »Stefano del Mare«, kjer je prebila noč. Danes za zore je kraljevska jahta odplula po Donavi v domovino. Na potu do meje spremljajo jahto naši monitorji.

ODHOD TUJIH MISIJ.

— Beograd, 9. junija. (Izv.) Vojvoda Yorški se je danes ob 1. ponoči s posebnim vlakom odpeljal v London. Danes ob 9. zjutraj s posebnim vlakom je zapustil Beograd princ de Udine. Ostale misije se poslovile od Beograda tekom današnjega popoldneva.

Slavnosti v ostalih krajih države.

PROSLAVA V SARAJEVU.

— Sarajevo, 9. junija. (Izv.) Sarajevo je na najsijajnejši način proslavilo kraljevo poroko. Vsi sloji prebivalstva so z veliko ljubavo manifestirali za Karagjorgijevića, Osvoboditelja Bosne in Hercegovine in za kraljico Marijo. Po končanih cerkvenih božjih službah ob 1. popoldne je bila velika parada čet. Zvečer pa je bilo mesto opremljeno v pravo orijentalno noč. Neštevilne žarnice, neštevilne luči so razsvetlile mesto. Po mestu pa so bile velike manifestacije omladine za kralja in kraljico.

MANIFESTACIJE V ZAGREBU.

— Zagreb, 9. junija. (Izv.) Sredi so bile velike manifestacije na čast kralju in kraljici. Velike bakljade z vojaško godbo na čelu se je udeležila jugoslovenska nacionalistična omladina. Manifestacije so bile povsod mirne in dostojne. Spreved, ki je izšel z vojašnice kralja Aleksandra ter hodil vse glavne ulice, se je mirno in brez

incidenta povrnil nazaj. Pozneje pa je prišlo med jugoslovensko nacionalistično omladino in blokadi na vsučiškem trgu do resnih spopadov. Blokadi so rabili orožje in so tudi na mirne pasante metali opoko. Ranjena sta bila dva jugoslovenska dijaka.

V Ljubljani.

Svečano poroko našega kralja Aleksandra in kraljice Marije so vsi še tako oddaljeni kraji slavili, ponekod na sijajen način, drugod na priprost, kar je še bolj izražalo ljubav naroda do kralja. Tudi v preprostitih kmetijskih kočah so bila okrašena okna z zelenjem in so gorele snovi sveče. Po nekaterih krajih je bilo opaziti tudi kresove.

Ljubljana, kulturno središče Slovenije, je praznovala dan kraljeve poroke na sijajen in manifestativen način. Tekom včerajšnjega dneva so vse ulice, vse ulice začele tekmovati med seboj, kako bi najlepše okrasile svoje domove, stanove in trgovine. Sprva je bilo opaziti po izlozih kraljevo sliko. Toda tekom včerajšnjega popoldneva so se pojavili ljubki posnetki kraljice Marije. Ne moremo tu naštevati vseh krasnih izloz. Omenimo le glavne:

V Selenburgovi ulici je množica ves dan občudovala res okusno okrašeno kraljevo sliko, razstavljeno v cvetličarni Bajt. Pred sliko je bil lep sveč sopel belih nageljčkov in vse je bilo ovito v bel pajčolan. Zvečer je ta slika v električni luči vsakogar očarala. Zanimiva je bila tudi izložba puškarija F. Kaiserja. Tam je bila razstavljena nova puška in lovška palica. Ljubka je bila tudi izložba trgovine Sarc. In trgovina na Aleksandrovi cesti! Tu so bile izložbe naravnost razkošno opremljene, tako trgovini Ketto, Maček. Atelje Bešter je izstavil lepe posnetke kraljičine rodbine. V izložbi je v zelenjem okrasil vse te posnetke. Postavljen je bil tudi posnetek, kako bivši župan stolnega mesta Ljubljane g. dr. Ivan Tavčar na glavnem kolodvoru pozdravlja prihod regenta Aleksandra. Pa tudi reklamni film na Aleksandrovi cesti je zvečer posebno za časa manifestacij vzbujal splošno pozornost. Kralj je kraljico Marijo in njeno mlajšo sestro Ileano. V Prešernovi ulici je bila krasna slika v Narodni knjižnici, okrašena z draperijami in zelenjem. Zvečer je čarobno razkošno žarelo izložbeno okno trvdke Gričar & Mejač s sliko kraljevo. Tudi trvdka Snaj & Modic je okusno okrasila kraljevo sliko. Na sredi je visela lepa kraljeva slika, okrog pa so bili postavljeni lepi stebri pirotskih preprog.

Mestni trg in Stari trg, te dve starodavni priči žalostnih in veselih dni stolnega mesta, sta pa naravnost plaval v morju zastav. Vse hiše so razobesile dolge zastave in skoro vsako okence je imelo male zastavice. Tudi tukaj so bile trgovine bogate in razkošno okrašene. Mogočen utis je delal na množico mestni magistrat. Na pročelju so bile z žarnicami sestavljene začetnice kralja in kraljice A. M. in nad njima kraljevska krona. Zvečer, ko so zagorele žarnice, je bil to slikovit prizor. Enak prizor se je nudil pri »Kranjski hranilnici«. Takisto čarobno iluminiran je bil tudi poslovni lokal »Slov. banke« in balkon nad lekarno V. Sušnik.

Tekom popoldneva so bile razne prireditve. Na prostoru pred Tivolskim gradom je bil ob 5. popoldne promenadni koncert. Nepopolna množica ljubljanskega prebivalstva se je zbrala v tivolskem parku. Zveza pevskih društev pod vodstvom pevovodje g. Zorka Prelovca je v močnem koru zapela najprej našo mogočno državno himno »Bože Pravde«, za tem »Slovenec, Srb, Hrvat« in v pozdrav neodrešenim bratom tja preko vrhniških hribov »Morje adrijskono«. Petje je veličastno odmevalo v gozdu. Za tem je godba Dravske divizije odigrala tri komade.

Na Sv. Jakoba trgu je priredila mal koncert salezijanska godba. Med koncertom je splezal trikrat na visoki šentjakovski zvonik znani popularni krovce Martinček Sušnik ter pritrtil na križu na vsaki konec po eno električno žarnico. Zvečer so te žarnice daleč po vsej ljubljanski okolici oznanjale radosten dan poroke. Opazovali so te žarnice tja doli na Ig.

Na prostoru pred Glavnim kolodvorom je zvečer igrala godba Jugoslovenskih železničarjev. Tudi tu je bila zbrana neštevilna množica.

Kakor je bil centrum Ljubljane ponekod okusno in umetniško, drugod razkošno in bogato, drugod zopet priprosto in dostojno okrašen in je plaval ves v barvah, zelenju in odnoso zvečer v mraku v morju luči, tako so predmetja in okolica na priprosti in ganljiv način okrasila svoje domove in okna, da so dala tako izraza ljubavi do kralja in kraljice. Na Prulah, v Trnovem in Krakovem, v Vodmatu, Šiški, Stepanji vasi, in Hradskega vasi je bilo opaziti, da so popolnoma priprosti in ubogi ljudje okrasili svoje hiše z zelenjem in priprostiti cvetjicami ter zvečer postavili na okno žareče sveče.

Proti mraku pa se je Ljubljana preobrazila v mesto čarobne krasote. Na ljubljanskem gradu, na stolpu, kjer je vihrala državna zastava, se je zasvetil belosijajen blesk. Gorele je umetni kres, razširjajoč daleč na okrog utrinke. Videti je bilo, kot da bi stolp gorel. Obenem so vojniki iz raketnih pušk spuščali v zrak raznobarne rakete, ki so visoko v zraku prasketale in padale z utrinki nizdol. Grad sam je bil čarobno razsvetljen, posebno severna stran in stran proti Kamniškim planinam. Tu je bila lučica pri lučici. Pred Mestnim domom se je zbrala šolska mladina iz gluhonemnice, ki je pod vodstvom učiteljev nemo, toda z globoko

kim zanimanjem gledala čarobne prizore na Gradu. Na Mestnem domu samem pa je bil iz žarnice sestavljen transparent z napisom: »Slava!«

Točno ob 21. se je iz vojašnice Kralja Petra na Poljanski cesti začela pomikati veličastna bakljada z godbo Dravske divizije. Za godbo je korakala v strnjenih vrstah organizirana jugoslovenska nacionalistična omladina z veliko državno zastavo.

Godbi so se pridružile ogromne množice naroda, ki so vzključajoč ob zvokih godbe korakale po določenih ulicah mimo vojašnice Vojvode Mišića, mimo justične palače, po Dunajski cesti, mimo vladne palače in mimo Dravske divizijske oblasti na Mestni trg ter dalje proti Poljanam. Spreved je bil lep in efektan. Na Marjetnem trgu pa se je zbralo okoli ob pol 10., ko je spreved mimo korakal, toliko ljudi, da je nastala za življenje nevtrna gneča.

Po mestu je valovilo živahno vrvenje skoro do polnoči, šele potem so se jele prazniti ulice, ob 1. pa je zavladal povsod mir in nad Ljubljano je razpel Morfej svoje peruti.

Prekrasni prizori so se vrstili tudi na Kongresnem trgu in v Zvezdi. Zvečer je bila tu zbrana velika masa naroda. Univerza je bila priprosta, a dostojno razsvetljena. Svojemu pokrovitelju je priredila okusno razsvetljavo. Na pročelju je žarela kraljevska krona. Umetnoizbrana pa je bila razsvetljava na realki. Tam so dijaki pod vodstvom prof. Koželja naslikali na transparent državna grba kraljevine Romunije in kraljevine SHS. Dijak Pengov pa je naslikal kraljevo dvojico. Zvečer so bile slike razsvetljene na glavnih vratih. Električna razsvetljava pa je dala transparentu krasen vtis.

PROSLAVA KRALJEVE POROKE V MARIBORU.

Odkar je Maribor v naših rokah še ni pokazal javno tako veselo in svoj jugoslovenski značaj, kakor se je zgodilo že na predvečer proslave. Svojčasno ob sličnih prilikah (na pr. ob obisku kralja kot regenta) še šteli hiše, ki so razobesile zastave. Ob proslavi zaroke je bilo že tože štet izjeme. Ta večer se jih je lahko naštel. Le malo oken posebno po glavnih ulicah pa je bilo videti nerazsvetljenih, vse drugo je nudilo razveseljiv pogled, kakor ga Jugoslovenci v Mariboru še nismo doživeli. Mnogo izloz je bilo lepo okrašenih in razsvetljenih še pozno v noč (na pr. Weixel, Trgovska banka, Šostarič, Worsche). Tudi bakljade (vojaštva in požarnih bramb, mestne in okoliških) še nismo doživeli tako sijajne, kakor ta večer. Po ulicah, koder je šel spreved z godbo, so stale nepregledne množice ljudi. Krasen večer je še povečalo veselo razpoloženje. Skoda le, da je bila svečanostna predstava v Narodnem gledališču določena za neprimeren čas ter s predolgim sporedom, katerega večji del bi bil lahko izostal, čeprav je obdobje vsako točko spremljalo z velikim zanimanjem ter ponovno zvalo umetnike-predavatelje na oder. Predstava s petjem Glasbene Matice (otvoritev »Bože pravde«) ter kratkim pa zelo primernim proslavnim nagovorom g. prof. dr. Pivka, bi se bila morala pričeti saj pol ure prej ter zaključiti s prekrasno alegorijo, tako da bi se bilo občinstvo lahko udeležilo bakljade in iluminacije zunaj. Poleg pevskih zborov »Glasbene Matice« in »Drave« je nastopilo več umetnikov: Rumpelj, Štenc, Mezgecova, Brandel - Pelikanova, Kogojeva, Suštarjeva. Gledališče je bilo polno. Dan poroke so v rano jutro raz Kalvarijo oznanjali topovski strel, po mestu budnica. Hiše so se izpopolnile v okrasu, trgovine in sploh vsi lokali zaprti, mnogo ljudstva v praznični obleki si ogleduje okrašeno mesto. Ob 9. uri so se pričeli okoli stolnice zbirati oddelki vojaštva, ob 10. v stolnici slovesna maša z udeležbo predstavnikov državnih, javnih in vojaških oblasti. Po maši velika vojaška parada, katere se je udeležil tudi Sokol peš in na konjih. Od 11. dalje sprejem čestitk in pogoščenje pri okrajnem glavarstvu. V mestnem vrtu promenadni koncert bivše želez. godbe, sedaj »Drava«, ki je privabila vse polno občinstva. Popoldne v Ljudskem vrtu velika ljudska veselica z bogatim sporedom, pevске točke Glasbene Matice, Drave; posebnost nastopov je bila posvečena šolski mladini ter sokolskemu naraščanju. Zvečer v veliki Götzovi dvorani elitni ples, za katerega so izdale oblasti (okrajno glavarstvo, metno županstvo in komanda mesta) posebna vabila.

Julijška kraljina.

— Tolmin. (Naš podžupan.) Naš gospod podžupan je lep mož! Ko je Ciri Metodova družba hotela prirediti zabavo, on tel družbi ni hotel posoditi občinskih stolic, a posodil jih je za plesni venček »Fascio Combattenti«. Samoto celemu Tolminu dela nlegov izključno italijanski napis na kavarni »Cafe Isonzo«. Ko so imeli volni okosodovanci protestni shod v Tolminu, ga ni hotelo biti zraven, češ da je prisegel vladni kralju zvestobo. Ali ni vnebovplioče, da imamo mi Tolminci takega moža na čelu? Dal Bog, da bi kmalu g. Oskar Gabrček dokončal svoje študije na Dunaju in se vrnil v našo sredo.

Prislonite k „Jugoslovenski Matici“!

Kralj in kraljica v Ljubljani.

Danes v petek sta prispela na potu na Bled v Ljubljano Nj. Velikanstvo kralj Aleksander in kraljica Marija.

Na peronu na glavnem kolodvoru je pričakovala prihod dvornega vlaka tisočglava množica. Ob 12.30 je došel v Ljubljano kot prvi izvidni vlak, kateremu je ob določeni uri 12.48 sledil dvorni vlak. Zaorili so gromki živio-klici, ko je vlak prišel pred peron in ko sta se ob oknu polavila kralj Aleksander v generalni uniformi in ob njegovi strani kraljica Marija v preprostih sivih potni obleki. Občinstvo je prirejalo kraljevski dvojici navdušene ovacije. Dame so mahale z robc, gospodične so vsipale cvetje pred dvorni vlak, vse občinstvo pa je kakor iz enega grla oduševljeno klicalo: »Živel kralj Aleksander!... Živela kraljica Marija!... Živela Jugoslavija!...«

Kralj in kraljica sta se radostno zahvaljevala za spontane ovacije, zlasti kraljica je bila vidno ginjena po teh nepričakovanih presrečnih dokazih simpatij, vdanosti in ljubezni. Ker občinstvo, ki se ga je nabralo ogromno, ni smelo stopiti s perona, so nekatere matere poslane ven-

darle svoje otroke, male deklice k vlakom; deklici so izročali kraljici cele šopke in posamezne vrtnice, kraljica pa je sprejemala otroške cvetlične čestitke vesela in vidno osrečena. Občinstvu, ki je vzklikalo neprestano s prisrčno navdušenostjo, se je smehljaje zahvaljevala za ovacije in mu mahala z desnico v pozdrav. Kralj je stal ves čas radostnih lic tik kraljice. Ko je publika odkritih glav v mešanem zboru zapela še državno himno »Lepa naša domovina« in prvo kitico »Napreja«, so se ovacije ponavljale ter se stopnjevale do viharosti, ko se je vlak ob 1.10 začel pomikati. In končno so zapele same ženske še »Po jezuru...« Kraljica in kralj sta stala zopet smehljajoč ob oknu ter je kraljica dolgo zamahovala z roko, dokler ni izginil vlak. Ogromne množice pa so se razšle srečne, da so videle prvo jugoslovensko kraljico. »Kako je lepa! Kako imponantna! Kako prijazna in preprosto ljubezna!« si čul lahko govoriti na vseh straneh. »A naš kralj: kako je bil videti srečen in zdrav!« Ljubljana je dokazala vnovič, da je globoko jugoslovensko čuteča in da svojega kralja in kraljico resnično ljubi!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, dne 9. junija 1922.

— Z univerze. Pravniška fakulteta si je izvolila za dekana v šolskem letu 1922/23 g. red. profesorja kazenskega prava dr. Rada Kušaja, tehniška pa g. red. profesorja matematike dr. Rikarda Zupančiča. Za prodekana bosta v istem letu funkcionala na pravniški fakulteti g. red. profesor kazenskega prava dr. Metod Dolenc, na tehniški pa g. red. profesor geologije in petrografije dr. Karel Hinterlechner.

— Da vidi kralja! Včeraj se je javil v našem uredništvu mož sivih las, rodoljub starega kova, navdušen patriot, ki je že mnogo trpel za svoje ideale. Prišel je od daleč v Ljubljano edino s tem namenom, da vidi kralja. Izjavil je: »Samo enkrat bi še rad videl svojega vladarja, potem pa rad umrjem.«

— Vse posetnike nocojšnjega svečanega koncerta Muzike dravske divizijske oblasti opozarjamo, da je začetek določen točno na 8. uro zvečer. Zato prosimo p. n. občinstvo, da že pred 8. uro zasede prostore ter s prepoznanim dohodom ne moti izvajanja, posebno še zato, ker se pred 1. točko sporeda igra naša in romunska narodna himna. Občinstvo ponovno opozarjamo na ta koncert ter pristavljamo, da je sedežev še dovolj na razpolago.

— Prikrat nastopi javno na koncertnem odru v Ljubljani v ponedeljek dne 12. junija t. l. vokalni kvartet »Primorci«, ki ga tvorijo gg. Banovec, Penko, Rajer in Zupan ter izvajajo 11 večjih in manjših del naše izvirne glasbene literature. Vsi imenovani gg. so gojenci konservatorija Glasbene Matice, kjer obiskujejo solopetje, 2 izmed njih, Zupan in Banovec, pa sta tudi že nastopila v manjših vlogah v naši operi. Kvartet, katerega vodi g. Marolt, vodi v svojem umetniškem razumevanju našo starejšo, kakor tudi najnovejšo glasbeno literaturo, kar svedoči skrbno izbrani program, katerega izvajajo na tem prvem svojem koncertu. Koncert se vrši v Filharmonični dvorani in je njegova začetek točno ob pol 9. zveč. Vstopnice so v predprodaji v pisarni Glasbene Matice.

— Iredentističen pokret med našimi Nemci. Kralj smo že zabeležili, so se udeležili vsenemškega zbora v Gradcu tudi zastopniki naših Nemcev, ki pa so si pri graških listih strahopetno izprosil milost, da niso navedli njih imen. Ker se ti junaki zastopniki niso upali javno nastopiti, je na zboru v njihovem imenu govoril poslanec Hampel, ki je proglasil za eno glavnih točk vsenemškega programa, da se vsi Nemci osvobodijo »neznosnega« jugoslovanskega jarma. Prav! Ne gre nam pa pri tem v glavo, zakaj modoleže toliko Nemcev iz Avstrije za dovoljenje, da bi se smeli naseliti pri nas, utemeljujoč to svojo prošnjo s tem, da ne morejo več živeti v Avstriji. Ta naš »jugoslovanski jarem« vendar ne more biti tako težak, ako po njem tako hrepene tisoči avstrijskih Nemcev! Ako pa je našim nemškutarskim eksaltatom življenje v naši državi res nezno, svobodno jim, odprta so jim na stežaj vrata, da lahko najdejo pot tla, kamor jih žene srce, v obljubljeni deželi — Avstriji. Samo pazilo naj, da ne bodo potem pretakali solza kakor oni, ki so po prevratu sledili svojim čustvom, a sedaj zamaž zdihoje po polnih loncih v Jugoslaviji.

— Akademski podružnica CMD v Ljubljani. Na inicijativno vodstva CMD so sklenili napredni akademski ustanovitvi v Ljubljani akademsko podružnico CMD, katere ustanovni občni zbor se vrši v ponedeljek, dne 12. t. m. ob 8. zvečer v prostorih JNAD »Jadrani«. Pripravljalni odbor.

— Otvoritev paketa prometnega prometa med našo kraljevino in mestom Carigrad. Sporazumno s turško pošto upravo se odvarja paketni promet med našo kraljevino in mestom Carigrad. Sprejemajo se paketi do 5 kg brez oznake vrednosti. Težna pristojbina je 80 dinarjev.

— V Kočevju. Kdor je zasledoval, kako so se obhajali državni prazniki do sedaj v Kočevju, kar se tiče izražanja čustev po ljudstvu, ta bi mogel misliti, da je kje drugje. Na predvečer dne 7. junija vse mesto v čarobni razsvetljavi, na okrašenih hišah nove, lepe, večina državne zastave, po ulicah polno vrvečega ljudstva obhoda narodnosti, vmes spreved sokolskega naraščala z lampijončki, to je opazovalca skoro presenetilo. Vrhutega je po končanem obhodu zapel moški zbor tukajšnjega Glasbenega društva pred krasno razsvetljenim okrajnim glavarstvom razen državne himne še več drugih lepih pesmi, nakar se je g. okrajni glavar dr. Ogrin z okna kratko zahvalil in se je množica po vzklikih na njuni Velikanstvo kralja Aleksandra I. in kraljico Marijo razšla. Druga dan je bila slovesna služba božja, ki so se le udeležili zastopniki vseh uradov, zavodov in honoracijarji ter polno ljudstvo. Po maši je sprejel okrajni glavar čestite deputacije. Nato se je vršil sestanek udeležnikov, pri katerem je napil župan na srečo Njuni Velikanstvu. Zvečer se je vršil koncert Glasbenega društva s pevskimi in orkestralnimi točkami. Pred izvajanjem je imel okrajni glavar slavnostni govor, ob katerega koncu je poslušalstvo glasno zaorilo »Živeli Njuni Velikanstvi kralji Aleksander in kraljica Marija!«, nakar je takoj sledila državna himna ob spremljevanju orkestra. Po odmoru je sledil še govor zlasti v imenu društev in občinstva. Koncert je izborni uspel, za kar imajo zasluge: Predsednik Betriani, ga. dr. Rajhova (pela tri solo-pesmi in en duet z go. dr. Ogrinovo) ter posebno g. nadičitelj Trost kot pevovalca (nastopil tudi kot solist) in g. davčni upravitelj Kratner kot dirigent orkestra. Da so se tokrat pred vsem tudi nemški meščani izredno izkazali s svojimi lojalnimi izrazi udanosti do države in dinastije, je gotovo zasluza g. okrajnega glavarja, ki s taktnim nastopom skuša pridobivati za idejo državne skupnosti širše sloje.

— Veliko konkurenčno podjetje proti elektrarni Fala. Pišejo nam: Interesenti podravske industrije in tudi mestna občina Maribor sama je že lani uvidela, da hoče družba falske elektrarne do skrajnosti izkoristiti svoj položaj kot lastnika največjega takega podjetja v državi. Res je ta družba — večinoma inozemski kapital — svoje grožnje izvedla s pretirano zvišanji cenami, tako da je Maribor glede električne razsvetljave dražji kot Ljubljana. Sedaj so se prizadeti interesenti spomnili na že pred falskim projektom obstoječi drugi projekt naprave velike elektrarne na takozvanem Felberjevem otoku blizu Maribora. Kakor izvemo od dobro poučene strani, se je med tem časom za ta drugi projekt, na katerem je zainteresirana tudi grška občina, pričela zanimati tudi nekdanja družba z angleškim in ameriškim kapitalom. Pa ne glede na vprašanje zblizanja, oziroma zainteresiranost s to družbo, se nameravajo domači (tudi hrvaški) interesenti, ki projektirajo večjo industrijo ob Dravi med Mariborom in Ptujem, kar najresneje lotiti vprašanja druge konkurenčne elektrarne na Felberjevem otoku v najkrajšem času.

— Zalosten konec ubeglega kaznjencega Kampila. Kaznjence Kampel, ki je 14. aprila od dela pobegnil ter pri zasledovanju ustrelil na Teznu enega izmed orožnikov si je v četrtek sam napravil konec, kakor je za ta slučaj obljubil. Kampel se je ves ta čas, čeprav vedno zasledovan, potikal med svojo domačo vasjo Rogoza pod Pohorjem ter Rošpohom, kjer je imel svojo ljubico. V zadnjem času je postal vedno bolj predrzen. Pojavljati se je celo v Mariboru, potikal se je po okolici, a vedno tako spretno, da je ušel orožnikom. V četrtek zjutraj se je razgovarjal s poljskimi delavci. Orožniki so ga že od daleč opazili s daljnogledom. Splazili so se skozi žito do njega. Ko je Kampel videl sumljivo gibanje v žitu, je začel metati kamenje, nakar so orožniki planili proti njemu. Kampel je streljal, a to pot brezuspešno. Ko mu je pošla municija, se je umaknil ter oddal zadnji strel

sam sebi v glavo. Bil je na mestu mrtov.

— Roparji na železniški postaji. V noči od 6. na 7. junija so trije neznanji roparji vlomili v pisarno železniške postaje Mala Subotica, napadli službojočega uradnika, ga zvezali, mu odvzeli ključke ter oropali postajno blagajno. Roparji so najbrže člani tiste roparske tolpe, ki je v teh krajih že ponovno izvršila slične napade.

— Koncert v soboto dne 10. junija od 20. do 23. ure na razglednem vrtu hotela »Južni kolodvor«, Kolodvorska ulica 43. — Vstopnina prosta.

— Na razstavi pav na sejmščini se je zgubila ali je bila odvedena pisca volje pasme. Sliši na ime »Centa«. Komu je o tem kaj znano, naj blagovolj sporoči g. Rusu, Grosuplje.

Kultura.

— Svatha Krečinskaga. V dramskem gledališču se vrši v petek, dne 9. t. m. premijera komedije ruskega dramaturga Suhovo-Kobilina »Svatha Krečinskaga.« Dejanje se godi v časih pred osvobođenjem ruskih kmetov in sicer pred letom 1861. Komedija je spisana pod vplivom Gogoljevga »Revizorja« in je enako satira na ruske razmere, tiče pa se drugih slojev nego »Revizor.« Namreč ruskih, veleposelstnikov. Igra se že šestdeset let in je še danes na repertoarju največjih ruskih gledališč. Suhovo-Kobilin je postal ž njo ruski klasik. Pri nas igrajo glavne vloge gg. Putjata, Šest in Kralj. Režira g. Putjata.

— Klaič Vjekoslav: Povjest Hrvata. VI. zvezek. I. snopič. Naklada Stj. Kuglija. Zagreb. Hrvatsko kraljevstvo za prva tri Habsburgovca (1527-1608). Vsečina: Teritorialne preembe. — Način vladanja. Bani in Banovci. Banski namestniki. Sabori. — Upravne oblasti in oblasti. — Prebivalci po narodnosti in stanovih. — Sodniki in pravo. — Vojska in obramba kraljevstva. — Davki. — Vera in cerkev; šole in odgojevališča. — Novi kolektor. — Književnost latinska, italijanska in slovenska, hrvaška. — Umetnost. — Materijalna kultura. Zgodovina je črpala po jugoslovanskih, madžarskih in drugih arhivih ter prinaša mnogo novega. Delo je lepo ilustrirano.

— Preradović Petar: Antologija. Kot prvo knjigo zbirke »Naši pesniki« je izšla v založbi Narodne knjižnice v Zagrebu antologija velikoga hrvaškega pesnika, volnika Petra Preradovića v redakciji našega vrlega prijatelja in agligna trdnjenika dr. Branka Vodnika. Izbral je pesniške bisere ter jih uredil v treh odstavkih pod naslov: Svitlanje. — Somrak. — Mistika sveta. Kot uvod je napisal obširno študijo o Preradovićevem življenju, njegovih doh. nterovih prežili in filozofiji. Ta študija temelji deloma na neobjavljenih pesnikovih listih. Lepo opremljeno delo v cilični na 116 straneh 7. tisk. — Drugi zvezek prinese izbrane pesmi dr. Fr. Prešerna z obširnimi uvodom. Naročnina za »Naše pesnike« znaša le 40 dinarjev. Naročnina spremlja »Narodna knjižnica«, Zagreb, Volnička ulica 13.

— Leonid Andrejev: Plat zvona. Novela. Prevred Josip Vidmar, založila Tiskovna zadruga kot 6. zv. Ljubljana 1922. Str. 132. Cena 12.— Din. po pošti 1 Din. več. Knjiga prinaša štiri novele Leonida Andrejeva. Andrejev, pesnik groze, izbira v teh novelah predmete, v katerih je našlo to njegovo poglavitno občutje poln izraz. Prva govori o grozi požarov, druga izraža grozo strašne poptevane čiste ljubezni, tretja grozo duha, ki se je razdvojil pod tlakom naravnega zakona, ki v morilcu protestira zoper zločin. Novela »V megli« pa slika notranje propadanje spolno bolnega mladeniča, ki ga v navalu obupa privede do umora in samomora. Noveli »Brezdnoc« in »V megli« sta v Rusiji izvali mnogo debat. V literarne debate je posegla celo grofica Tolsta, ki je Andrejeva po krivici obsodila za pornografijo. Poseben odziv pa je našla v ruski publiku prva teh dveh. V splošnem je knjiga za predvojno in predrevolucijsko duševno stanje ruskega naroda značilna. Knjiga se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Prešernova ulica št. 54.

— Popović J. Stjerla: Rodoljupci. Stara srbska komedija iz leta 1848., a zelo aktualna. Odlična satira na lažnivo, frazasto, spekulativno domoljublje, na narodno junstvo strahopetec navzgor, a tiranov navzdol. Ta komedija je med najbolj priljubljenimi igrami srbskega repertoarja. Knjiga ima dober uvod in tolmáč besed. Stane pet dinarjev. Naroča se: Pozoriška biblioteka, Zagreb, Volnička ulica 13. Priporočamo!

— Dr. Hudal Alois: Die serbisch-Orthodoxe Nationalkirche. V založbi Ur. Moser-jeve knjižgotrznice v Gradcu in Leipzigu je začela izhajati zbirka znanstvenih del, ki se bavijo z zgodovino, ureditvijo in liturgijo pravoslavne cerkve vzhodne Evrope. V prvi knjigi je obdelal graški vseučiliški prof. dr. Al. Hudal srbsko pravoslavno narodno cerkev ter verske vobče pokrete med Jugoslovenci prav do zadnje dobe. Delo temelji na dobrem priznanju tozadevne literature; pisatelj je črpal tudi iz vseučilišne knjižnice v Zagrebu in narodne biblioteka v Sofiji ter je imel med pravoslavni in katoliški duhovniki mnogo informatorjev ter sodelavcev. Ker je sam živel po raznih jugoslovanskih mestih, ter pozna jugoslovensko bogoslovsko časopisje (tudi slovensko), je njegovo delo najresnejše znanstvene kvalitete. Navdušile se za katoliško internacionalno na indifereentnih tleh vede. Njegovo prepričanje je, da se mora dosedanja mentaliteta mnogih nemških znanstvenikov napraviti Slovanom temeljito izpremeniti. Zanimanje Nemcev za študij slovenskih jezikov smatra za ugoden znak za brdnost. Le kdor pozna jezik, narod in njegovo slovstvo, je

leško pravičen. Potem izginele predsodki. Veda je pozvana, utrditi mir med narodi. Spoznanje naj rodi razumevanje, to pa ljubezen in katoliško prizanesljivost med narodi; potem izginele mržnje in predsodki. Tej svrhi poklanja dr. Hudal svoje lepo delo. Knjiga obsega 150 strani. Drugi zvezek prinese prof. dr. F. Haasejevo študijo o ruski pravoslavni, tretji pa o bolgarski pravoslavni cerkvi. To novo nemško znanstveno podjetje ima namen izpolniti široko vrzel v nemškem znanstvu: spoznati dušo Jugoslovencev. Mi ga v duhu prof. dr. Hudala pozdravljamo. Koristno je za Nemce in Jugoslovence.

Politične vesti.

— Zanimiva Briandova izjava. Briand je imel pred svojimi volilci v Nantesu govor, v katerem je med drugim izjavil, da je prevzel v šestih vodstvih državnih poslov v izredno težkem položaju. Francija je pričakovala plačila s strani Nemčije, kaznovanje vojnih krivcev, pri tem pa je zadel na silne težkote. Zmagoslavni in premagani narodi so bili izčrpani. Smatral je za dolžnost francoske vlade, da zagura mir. Nadalje je protestiral proti mnenju, češ da so ljudje, ki hočejo imeti vojno, tudi vojna ni odvisna od neposredne človeške volje. Z ozirom na evropski kaos je smatral za svojo dolžnost, da ne izolira Francije in da ne povzroči nove vojne. Tudi napram Nemčiji je nastopal energično. Gornjeleziško vprašanje je bilo rešeno v smislu francoske teze. Pustil je zasesti ruhrsko ozemlje ter mobiliziral en letnik, da prisili Nemčijo k izpolnjevanju njenih obveznosti. Nadalje je zastopal stališče konferenčnih pogajanj. Po njegovem mnenju so konference v sedanjem času neobhodno potrebne. Dokler bo obstajala zveza med Francijo in Anglijo je vojna izključena. Spominjal se je tudi razgovorov z zastopniki male antante. V Genovu bi bil šel z načrtom alianse, da vsi vstari protitež nemško-ruski zvezi. Končno je izjavil: Deloval sem za svetovni mir in za veličino svoje domovine.

— Zmede na Portugalskem. Iz Lizabone poročajo, da je povzročila aretacija voditelja oktobrske revolucije Moncloa Coelho in 15 oficirjev veliko vznemirjenje in novo politično situacijo. Nadalje so bile izdane tiralice za bivšim ministrom Veiga Simoesom in senatorjem Ribeirom de Mello. Radi teh ukrepov je nastal spor celo v vladni stranki. Demokratska večina zahteva, da se morajo izvršiti vse aretacije, ki jih je sklenila vojaška oblast, dočim zahteva manjšina, da se mora najprej ugotoviti odgovornost za oktobrsko revolucijo na podlagi temeljite preiskave. Ni izključeno, da pride do vladne krize. Vlada je izdala medtem ostre odredbe za ohranitev miru in reda.

— D'Annunzio in klerikalci. D'Annunzijevega tajnika Eugenio Coselschi (I) je izjavil, da so vse vesti o kakem sestanku med D'Annunzijem in vodjo italijanskih klerikalcev Sturzom izmišljene. Sicer pa je vsakemu odprta pot v Gardone, ker D'Annunzio ne sovraži nikogar ter je prost vseh strankarskih predsodkov. D'Annunzio sicer pride v Firenzo, toda le zato, da prisostvuje nočni predstavi svoje drame »Figli di Forio«.

— Kongres italijanskih vojni invalidov v Zadru. Italijansko združenje vojni invalidov je sklicalo za 7. julija v Zadru četrti kongres, katerega se bodo udeležili zastopniki 2000 organizacij, ki štejejo v Italiji in inozemstvu okoli pol milijona članov.

— Iz procesa proti Kolčakovim ofi. cirjem. Iz Moskve poročajo, da je sodišče obsodilo na smrt šest oficirjev bivše Kolčakove vojske.

Rodbinske zveze naše kraljice z Zrinskiimi in Frankopani.

Dr. Ivan Bojničič dokazuje, da je kraljica Marija v daljnem sorodstvu z našimi Zrinskiimi in Frankopani.

Bana Madlena II. iz rodbine Šubičev je premagal I. 1322 kralj Robert ter ga odpejal v robstvo na Madžarsko. Tu se je njegova hči Katarina okoli I. 1326 poročila s šlezjskim vojvodom Boleslavom III., ki je umrl leta 1352. S to poroko so postali Šubiči, predniki Zrinskih, sorodniki šlezjskih vojvodov ter poljskih in madžarskih kraljev iz anžuvinke dinastije.

Imenovani Mladen je bil sin Pavla Brihirskega iz rodbine Šubičev, hrvaškega bana in gospodarja Bosne, ki je imel za ženo hčer srbskega kralja Stevana Dragutina Nemanjića. Tudi po tem Pavlovem zakonu so bili Šubiči in njih nasledniki, zrinski knezi, sorodniki srbskih Nemanjičev, bizantskih Komnenov in Paleologov, madžarskih Arpadovičev in Anžuvincev. Večina teh vladarskih rodbin je bila v sorodstvenih odnosih z nürnbergskimi, popreje brandenburškimi grofi in pruskimi kralji iz rodbine Zollern.

Pravnik imenovanega Pavla Šubića, hrvaškega bana in gospodarja Bosne, Nikola Zrinski, ki je l. 1566 pri Sigetu umrl junake smrti, se je vdružil oženil z grofico Eno Rosenberg. Rosenbergova rodbina pripada k staremu češkemu plemenu Vitikona. Član te rodbine je bil tudi Zaviš, od l. 1275 generalni prior malteškega reda na Češkem, namestnik kralja Primisla Otokarja II. v avstrijski marki. Po kraljevi smrti se je oženil z njegovo vdovo Kunigundo iz rodbine Hohenstanfocv. Njegova druga žena pa je bila sestra ogrskega kralja Ladislava. Zaviša se l. 1290 usmrtili radi zarote proti kralju Vaclavu II. Ker so bili Hohen-

stanfocvi in madžarski Arpadoviči v rodbinski zvezi z Zollerni spadajo torej tudi tem potom Šubiči in Zrinski v rodbino Hohenzollernceve.

Isotta (Elizabetha) d' Este, hči N. kole II. d' Este, ki je umrla l. 1456, je bila druga žena Stjepana II. Frankopana (1434—1481). Stjepanov sin Bernard Frankopan (1458—1530) je imel za ženo Alojzijo Aragonsko, vnukinjo kralja Alfonza V., nečakinjo Beatrice, žene madžarske - hrvaškega kralja Matjaža Konina. S temi porokami so postali Frankopani in po njih knezi Zrinski sorodniki vladarskih hiš Ferrare in Modene, Apulije in Aragonije, vojvodov Monte Feltro, Rossana, knezov Visconti in Sforza ter drugih, po teh pa tudi Zollernceve.

Telefonska in brzojavna poročila.

RUSIJA SE NE UDELEŽI KONFERENCE V HAAGU?

— Berlin, 9. junija. (Izv.) Komisar ukrajinske sovjetske republike Rakowsky se je na potovanju iz Genove ustavil v Berlinu. Tu je izjavil, kakor poročajo berlinski listi, da se niti on, niti Čičerin ne udeležita konference v Haagu.

PROCES PROTI SOCIJALNI REVOLUCIONARJEM V MOSKVI.

— Moskva, 9. junija. Jutri se prične proces proti članom osrednjega odbora ruske socialnerevolucionarne stranke. Število obtožencev se je znižalo od 47 na 22, katerim hoče sovjetska vlada na vsak način dokazati zločinstvo veleizdaje nad boljševiškim režimom. Med obtoženci so tudi nastopni zaslužni socialni revolucionarji: D. Donskon, ki je bil pod caristično vlado kot dijak kaznovan za vojaškim službovanjem. Bil je petkrat v pregnanstvu. Član strankinega osrednjega odbora in član narodne skupščine. A. R. Gvozov je bil kot socialni revolucionar obsojen na osem let prisilnega dela. Član osrednjega odbora in narodne skupščine. N. Ivanov, tekstilni delavec, se je udeležil že leta 1905. moskovskega upora ter je srečno ušel caristični justici. Boljševiki so ga zaprli že devetkrat. S. Morozov je bil obsojen na vsem let prisilnega dela. Tudi on se je udeležil moskovskega upora. Član osrednjega odbora. M. Timovejev je prebil v caristični Rusiji 11 let v ječi. Član osrednjega odbora in narodne skupščine. A. Medvednapin, je bil že večkrat aretiran in preganjan od carističnih oblasti. Od leta 1901. do 1917. je bil prost samo dva meseca, ko je bil izven ječe pod policijskim nadzorstvom, oziroma je deloval pod drugim imenom. Član osrednjega odbora. Obtožence so prišli zagovarjati iz Belgije Vandervelde in Wauters, iz Francije Moutet in Boncour, iz Anglije Haden in Gesta, iz Nemčije Kurt Rosenfeld in Teodor Liebknecht. Ruska socialnerevolucionarna stranka je izdala na svetovni proletarijat apel, v katerem pravi, da je razvoj procesa odvisen od poteka celokupnega proletarijata.

Borzna poročila.

— Zagreb, 9. junija. (Izv.) Zaključek. Devize: Curih 13.22, 13.25, Pariz 6.20, 6.30, London 305.—, 307.50, Berlin 24.—, 24.50, Dunaj 0.4250, 0.46, Praga 134.—, 137.—, Trst 3.53, 3.63, Newyork —, 67.— (ček), Budimpešta 7.50, 8.—. Valute: dolar 63.—, 64.50, lira 3.55, napoleonor 225.—.

— Curih, 9. junija. (Izv.) Predborza: Zagreb 1.91, Berlin 1.745, Dunaj 0.045, Praga 10.075, Budimpešta 0.61, Milan 27.05, London 23.48, Pariz 47.50, Newyork 5.225.

— Curih, 8. junija. (Preko Dunaja.) Zagreb 1.90, Dunaj 0.034, Budimpešta 0.60, Berlin 1.829, Praga 10.075, Milan 27.19, Pariz 47.59, London 23.509.

— Milan, 8. junija. Zagreb 7.—, Berlin 6.90, Praga 37.30, Pariz 175.10, London 65.50, Newyork 19.17, Curih 368.—.

Naša kraljevina.

— V službo sprejme uprava vojno tehniških zavodov v Kragujevcu 10 kovaških mojstrov, izvečanih v mašinskem kovanju, 15 mojstrov ali pomočnikov ključavničarjev, 10 mojstrov ali pomočnikov puškarjev, 15 mojstrov ali pomočnikov kolarjev, 15 mojstrov ali pomočnikov mizarjev in 5 mojstrov ali pomočnikov sedlarjev (3 prikovalci in dva izvečana na šivalnem stroju). Pred nastopom službe mora vsak konkurent položiti praktično izkušnjo, na podlagi česar se mu dodeli plača, oziroma od nastopa v službo odbije. Mojstri in pomočniki-samci dobe dnevno plačo po sposobnosti od 33.35 do 38.35 dinarjev, oženjeni po 5 dinarjev za vsakega družinskega člana, in sicer največ za tri člane. Konkurenti, ki žele nastopiti službo, naj se takoj javijo s potrebnimi dokumenti upravniku zavoda. Ako želi kdo kakšnih poljanskih, mora za odgovor priložiti poštne znamke. Stanovanje, hrano in potovanja morajo plačati kandidati sami.

Kraljica Marija.

Kakšna je? Dokler je ne vidimo, ne moremo povedati. Vsaka njena slika kaže drugačno lice. Beograjski listi trdijo, da je prav lepa. Ako je po svoji materi, ki je bila izredna krasotica, beograjskim listom lahko verjamemo. Govorijo pa je visoka in krepka, vzrasla zlatolaska, zdrava in močna. Mnogo goji sporte, se mnogo kreta v naravi in je zato vedrega, veselega značaja. Njeno vzgojo je vodil profesor zgodovine Jorga; pod njegovim vodstvom je bila vzgojena in poučevana po francoskih in angleških pedagogih. V njenih žilah teče angleška, francoska in nemška kri. Zato je umljivo, da govori in piše perfektno te tri jezike poleg romunsčine. Zadnje mesece se uči marljivo tudi srbsčine, v kateri boje naglo napreduje. Nedvomno je, da je žena bistrega duha in dobre srca. To dvojno pa tvori poleg zdravega telesa najtrajnejšo in najvišjo lepoto. Belgari so si jo želeli za svojo kraljico in v Sofiji so delovali na zaroko kralja Borisa z njo. Toda njeno srce se je odločilo za kralja Aleksandra. Lani je bil kralj v francoskem letovisku Chantillyskem, kjer se je mudila tudi romunska kraljica Marija z najmlajšo hčerko Ileano (Jeleno). Kasneje se je odzval kralj kraljičinemu povabilu na obod v pariškem hotelu. Tam se je seznanil s princezino Marijo. In usoda ju je združila...

Seveda nastajajo različne bajke, ki se dočela ugovarjajo, ker pesniki teh bajk pretiravajo ali navzgor ali navzdol. Eni trdijo, da je romunski dvor eden najrazkošnejših v Evropi in da postane zato tudi beograjski dvor za pravljivi; drugi pravijo, da slovi romunski dvor kot najbolj demokratični, da živi kraljevska obitelj vzorno meščansko, filistrsko življenje ter ima zato naša kraljica čisto solidno domačo izobrazbo. Tretji pišejo, da b 36 luksuznih dvorih kočijah, vseh v svili in zlatu, izredno lepih in bogatih. Seveda je vse to pretirano in proračunoma izničenjeno.

Tudi slovenski klerikalni hujkači so pesniki, da je kuhinja v »Suvoboru« na Bledu »tako razkošna in opremljena tako zapravlivo, da nima noben evropski dvor take kuhinje. Istna pa je, da je blejska kuhinja čisto čedna, srednje velika, v opremljena naravnost skromna. Stene so ji belo pobeljene in le dva metra od tal z belo oljnat barvo popleskane. Stedilnik je običajen, velik kakor po vsaki boljši restavraciji in pohištvo popolnoma domače. Tu se je videla znova le zloba hujkačev najnižjih ljudskih instinktov. Isto je s svilenimi in zlatimi kočijami.

Jasno je, da ima vsak ustaven vladar dolžnost, dostojno reprezentirati svojo državo in svoj narod. Srbom so razni listi se med vojno niso mogli v beehadah in »slikah« dvoli nanorčevati iz »berastva« beograjskega in cetinskega dvora. Danes hujkajo naši ljudje, da je beograjski dvor »preveč potraten«. Lagali so tni, kakor lažejo ti. Kralj Aleksander je resen demokrat, ki je dolgo leta živel sredi bede in groze; kraljica Marija je bila begunka in sa-

maritanka ranjencev. Temeljito poznata mišljenja Jugoslovenov in spomin na preteklost ju vodi v sedanjost ter ju ho vodi v bodočnost.

Gospodarstvo.

POJAVI NOVEJŠEGA GIBANJA V AGRARNI REFORMI.

V Sloveniji se našemu kmetijskemu ljudstvu, kateremu v prid se hoče vpeljati in se vpeljava agrarna reforma, se sanjalo ni o kaki potrebi razdelitve poloprivrednega veleposestva, ker razen treh slučajev veleposedniške poloprivredne nad 1500 ha v Sloveniji o poloprivrednem veleposedstvu ni niti govoriti ni moglo. V Sloveniji tvorijo tudi na veleposedstvih poloprivreda le neobhodno potrebni pripomočki za šumsko gospodarstvo in za delno pokritje domače prehranske potrebe.

Gibanje agrarne reforme je umetno zanečeno v Sloveniji in to gibanje je opaziti le v industrijskih kraljih, kjer se tem potom goli od zgoraj doli boljše duh, torej med ljudstvom, koje bi po določilih naredb sploh niti ne prišlo v poštev. Pravo kmetijsko ljudstvo stoji apatično nasproti temu gibanju. Ono se le zgraža nad tem, da se more komu odjemati pravičnim potom pridobeno lastnino na tihem se boleče, da bi polagoma tudi ono utegnlo priti pod »udar« (!) agrarne reforme, če se ne spoštuje osebnostne lastnine. Povečini se kmetje niti ne zanimajo za volitve agrarnih odborov in kmetijskih občinskih odborov odklanjajo vsake tozadevno delovanje. V mnogih občinah, tudi v takih, v kojih je več veleposedstev, se opaža popolna brezbržnost za agrarno reformo. Kjer pa je kaj agrarni ref. gibanja, le ono le posledica onega zla, ki uničuje vsak napredek in vsako veselje do produkcije, to je zavist ljudstva, ki ne privošči nikomur dvigniti se čez površino navadnih revnih odnosov in ki raje samo škodo trpi, le da se sosedu ne bi go-dilo bolje.

Inozemstvo, na katero se obračajo državniški za posojila, si bo pač težje in dobro ogledalo razmere takih držav, kjer se ne očisti osebnostne lastnine, in se ne bo odločilo zapustiti prošnji, izvenzki slučajev, ko zastavlja države edine pozitivne virov svojih dohodkov pod stalno kontrolo in nepristranskim jamstvom.

Živinski semenj v Ljubljani dne 7. t. m. je bil dobro obiskan, prignalo se je 440 konj, 87 volov, 141 krav 16 telet in 280 prašičev za rejo. Konji so se vedno visoko v ceni, za boljše konje se je zahtevalo od 30 — 40 tisoč kron, nekaj težkih celo 50.000. Goveda je padla v ceni, prvovrstne vole so cenili do 40 K, druge vrste po 30 — 35, krave in slabiji junčki 27 — 30, vae kg žive teže. Kupčija slaba. Najživahnejša je bila kupčija na sejmišču za prašičke, 1000 kron in še dražje količ-kaj boljši prašiček 6 — 8 tednov star.

Enotno beneško - tržaško - reško pristanišče? V Trstu se je vršilo 5. t. m. posvetovanje zastopnikov občin in trgovskih zbornic iz Trsta in Benetk. Obširno so razpravljali o so-

danjem položaju obeh pristanišč in do-ložali cone gospodarskega vpliva iz zaledja na obe pristanišči. Najvažnejši del razgovora se je tikel svobodno lu-ke. Zastopniki Trsta pravijo, da Trst potrebuje svobodno luko radi tega, da si pomaga do izhoda iz sedanjega zelo neugodnega svojega gospodarskega stan-ja, Benetke pa bi mogla kdaj pozneje dobiti svojo svobodno luko. Tržačani menijo nadalje, da sta Reka in Trst na-vezani na eno in isto zaledje in da ra-di tega morata živati obe enak carin-ski režim. Benetani pa izvajajo, da se imajo vsa tri pristanišča: v Benetkah, Trstu in na Reki smatrati za enotno, široko severno-jadransko pristanišče s tremi pomoli, obrnjeno proti Orijentu. Glede zaledja naglašajo, da je njihovo-tik zaledja tržaško - reškega, ki ima radi tega naravno pravico do enakega carinskega režima kakor Trst in Reka. Drugo zborovanje se bo vršilo prihod-nji teden v Benetkah. Vidi se jasno, da hočejo Benetke podjarmiti Trst. Ali ču-vezani na eno in isto zaledje in da ra-di tega morata živati obe enak carin-ski režim. Benetani pa izvajajo, da se imajo vsa tri pristanišča: v Benetkah, Trstu in na Reki smatrati za enotno, široko severno-jadransko pristanišče s tremi pomoli, obrnjeno proti Orijentu. Glede zaledja naglašajo, da je njihovo-tik zaledja tržaško - reškega, ki ima radi tega naravno pravico do enakega carinskega režima kakor Trst in Reka. Drugo zborovanje se bo vršilo prihod-nji teden v Benetkah. Vidi se jasno, da hočejo Benetke podjarmiti Trst. Ali ču-

g. Dobava papirja za pakovanje eksploziv. Uprava smodnišnice v Kam-niku razpisuje na dan 26. junija t. l. ob 11. uri dopoludne drugo ofertalno licitacijo glede dobave 28.200 kg papirja za pakovanje eksploziv. Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pi-sarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesantom na vpogled.

50.000 italijanskih kolonizator v Rusiji. Rimski list »Mondoe« poroča, da so zastopniki italijanskih kmetijskih združenj in konsorcija kovinskih rudnih podjetij z nekim zastopnikom Rusije pogodbo, s katero odstopa Rusija ita-lijskim združenjem v najem 100.000 ha terena ob spodnjem Donu. Na to zem-ljišče se naseli 50.000 italijanskih kme-tovalcev. Da se pogodba izvede, treba ratifikacije s strani italijanske in ru-ske vlade. Dogovor za to kolonizacijo so je dovršili v Genovi. Kovinski kon-zorcij preskrbi kmetijskim delavcem razno potrebno kmetijsko orodje.

Uvoz sladkorja na Madžarsko. Iz Budimpešte poročajo, da je ministr-ski svet dovolil do sedaj prepovedan uvoz sladkorja.

Iz žitnega trga. Stalno lepo vre-me se drži po celi državi. Zemlja je vso-povsod nujno potrebna dežja. Cene so poskočile. V Vojvodini stane pšeni-ca K 13.50/80, koroza K 11.80, vres K 12.—, moka št. 0 K 22.—, za kruho K 21.—, krušna K 19.—, brutto za neto franco vrečo. Povpraševanje za blago je živahno.

Prva privatna banka v Rusiji. Ruski listi naznanjajo, da je sovjetska vlada, ki je nacionalizirala stare ban-ke, dovolila te dni ustanovitev nove privatne trgovske banke. Sedež bo imela v Rostovu na Donu in prične svoje de-lovanje s kapitalom 2 milijonov zlatih rubljev.

—g Nemške lokomotive za Rusijo. Posebna komisija ruske sovjetske vla-de je sprejela prvih 270 v Nametji izde-lanih lokomotiv. Nametja bo do oktobra nabavila Rusiji nadaljnjih 1000 lokomo-tiv.

Sokolstvo.

Razvitje prapora jezdnega odseka Sokola v Ljubljani se vrši v nedeljo dne 11. junija 1922. s sledečim sporedom. 1. Zbirališče članstva pred Nušakovo volašni-co. Obhod ob devetih dopoldne. 2. ob de-setih dopoldne slavnostno razvitje prapora pred Narodnim domom. 3. Od pol enajstih do dvanajstih dopoldne koncert na vrtu Na-rodne doma. Vstop prost. 4. od šeste ure popoldne naprej koncert orkestra Sokola I. na vrtu Narodnega doma. Vstopnina 3 di-narje. V slučaju slabega vremena se vrši slavnost s istim sporedom v prostorih Na-rodne doma. Zbirališče pred Nušakovo volašnico odpade in se nadomesti z areno Narodnega doma.

Ljubljanski Sokol naznanja svojemu članstvu, da je društveni sluga končal po-biranje članarine za prvo polletje 1922. Čla-ne, katerim plačilni listki zaradi spremembe bivališča, oziroma stanovanja niso bili do-stavljeni, prosimo, da osebnost poravnajo članarino najpozneje do dne 15. junija 1922. v društveni sobi (Narodni dom) med 6. in 7. uro zvečer. Kdor prizadelet se v nave-denem roku ne javi niti pisмено, ga bomo smatrali izstopivšim ter ga črtali iz imeni-ka članov. V tem slučaju se zahteva, da do-tičnik v smislu pravil in podpisane izjave vrne znak in legitimacijo, sicer ga javimo Savezu v nadaljnjo postopanje. Tem potom ponovno prošimo, da bratje javijo vsako spremembo stanovanja, bivališča, stanu, sta-tističnemu odseku: Narodni dom (odborova soba). — Zdravo!

Sokolsko društvo v Kočevju. Zlet članstva na Jasnici v nedeljo dne 11. junija t. l. ob ugodnem vremenu, ev. skupno z Ribniškimi Sokolom. Zbi-rališče ob 12. uri pred br. Beljanom. — Odhod točno ob 12.30 (pol 1.) Vabljeni člani, članice in prijatelji društva!

Turistika in šport.

Nogometna tekma Ilirija kom. proti Sportverein Knittelfeld se v nedeljo ne vrši, ker SV ni dobil pravočasno potnega do-voljenja.

Prvenstvene tekme. V nedeljo dne 11. t. m. nastopijo na igrišču Svobode Mo-ste sledeči klubi: ob 16.30 Slavija-Jadrana rez., ob 18. uri LASK-Svoboda, Ljubljana.

Ilirija II : Korotan, Kranj. Na igrišču Ilirije se vrši v nedeljo dne 11. t. m. ob pol 17. uri nogometna tekma med drugim mo-stvom Ilirije in Korotanom iz Kranja. II. mo-stvo Ilirije, sestavljeno iz samih mladih igralcev, je znano po tehnični izvežanosti in po lepi kombinaciji. V prvenstvenih tek-mah rezerv je doseglo score 27:3. Korotan je mlad podeželni klub, ki doslej še ni veli-kokrat javno nastopil. Njegovo znanje se more presoditi vsaj nekoliko p zmagi nad ljubljansko Slavijo s 3:2.

★

Društvene vesti.

Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani naznanja svojim p. n. članom, da se vrši v petek 16. ju-nija t. l. v sejni dvorani mestnega ma-gistrata izredni občni zbor s sledečim sporedom: 1.) Prememba društvenih pravil v smislu zakona o zavarovanju delavcev z dne 14. maja 1922 in 2.) Slu-čajnosti. Z ozirom na važnost dnevnega reda vabimo gg. člana k mnogostevilni udeležbi.

Podružnica društva »Soča« v Bohinjski Bistrici vabi svoje člane in prijatelje društva na predavanje, ki se bo vršilo v soboto dne 10. t. m. ob devetih zvečer v prostorih gostilne Kos. Predaval bo g. prof. dr. Čadež iz Ljubljane o solcu, luni in zvez-dah. Vstop prost. Odbor.

Učiteljsko društvo za laški okraj izleti v nedeljo 11. t. m. v Loko pri Zi-danem mostu. Ob tej priliki se odkrija, ta ob desetih dopoldne nagrobna spo-menika tovarišema Mešku in Zornu. Vabljeni so vsi tovariši in prijatelji pokojnikov.

Društvo za stavbo poročnišnice v Mariboru. Pravila društva so odobro-na. Protektorat društva je prevzel go-spod pokrajinski namestnik Ivan Hri-bar. Sklicujmo ustanovni občni zbor društva na ponedeljek 12. t. m. ob 19. uri v magistratni posvetovalnici. Pred-sednik pripravljalnega odbora: Viktor Grear, župan.

Darila.

Za neodrešene brate. Jugosloven-ska Matica, podružnica Konicje, je daro-vala v spomin poroke Ni. Vel. kralja Ale-kсандra I. K 23.000 za neodrešene brate. Ta znesek se je nakazal Pokrajinskemu odboru Jugoslovenske Maticje v Ljubljani.

Upravi našega lista so poslali za: »Dečji dom«. Sokolsko vodstvo v Rib-nem pri Bledu Din 50 kot prebitek šolar-ske prireditve v Ribnem; g. Josip Suštar-sič, gostilničar in posestnik iz Seničice pri Medvodah Din. 200 in kegljaški klub »Spin-čič« Din. 105, nabranih na fantovskem ve-čerju svojega člana g. Frana Goloba. Skupno Din. 355.—.

Jugoslovensko Maticje. Sokolsko vod-stvo v Ribnem pri Bledu Din. 50. kot pre-bitek šolar-ske prireditve v Ribnem; na ribski poljedini v narodni restavraciji Ko-lenc v Medvodah se je nabralo Din. 203.50. Skupno Din. 253.50.

IZJAVA.

Podpisana tem potem izjavljam, da so »ili gg. Gregar Franc, Gregar Roman, Pretnar Kazimir in Ropas dne 8. t. m. dopolne v Selenburgovi ulici po moji krivdi poma-to-ma aretirani, ker sem jih zamenjal za nekateri člani društva »Orluna«. ki so istega dne grozili po raznih obritih s terorjem ter obžalujem, da sem jim s tem pripravila na javnem prostoru tako nečuten skandal.

O. Trošt.
Glavni urednik:
RASTO PUSTOSLEMSEK.
Odgovorni urednik:
IVAN PODRŽAJ.

OGLJE

vsako množino z navedbo cene se kupi. Ponudbe pod »Oglje 4257« na upravo Slov. Naroda. 4257

Hišica

prtična enostanovnjaka z zelenjardnim vrtom v sredini Ljubljane na prodaj. Stanovanje na razpolago. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 4249

Vizitke in kuverte priporoča

Narodna tiskarna v Ljubljani.

Inserirajte v Slov. Narodu!

Učenec

za trgovino z mešanim blagom se sprejme. Ivan Slavinec, Šmar-tno pri Litiji. 4268

Trgovski pomočnik,

popolnoma več železniške in špeci-rizne stroke se takoj sprejme. Ant. Krizaj, Ajdovščina. (Julijka Be-nečija.) 4264

Knjigovodkinja

izurjena, večša samostojne slovenske in nemške korespondence, se sprejme. Oferte poslati pod »Št. 17« na upra-vništvo Slovenskega Naroda. 3507

Motorno kolo

znamka Premier 4 1/2 HP. 3 prestave, prosti tek komplet skraj nov se ceno proda Selenburgova ul. št. 6 Florjančič.

Družabnik se išče

k dobro idoči obrti s 120.000 K in ose-bnim sodelovanjem. Ponudbe na upra-vu Slov. Naroda pod »Družabnik 39.000/4234« 4234

Potnik

za Ljubljano in okolico se sprejme. Naslov pove uprava Sl. Naroda. 4309

Pohištvo

elegantno, novo, deloma še ne rabljeno, za spalnico, obednico in kuhinjo. se proda. Vpraša se vsak dan od 10. do 12. — Sp. Šiška, Gasilska cesta 233, prtlj., desno, zraven šole. 4316

Vrtnar

išče primerne službe v mestu ali na deželi. Ima večletno izkušnjo. Oženjen brez otrok. Vidmar, Zalokar-jeva ulica 8, Ljubljana. 4277

Sobo išče

boljša gospa pri samostojnem gospodu ali sami. Zato bi kuhala, ozi. vodila gospodinjstvo brezplačno, plačala za sobo in za prehranjevala sama. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 4307

Trgovski pomočnik

dobro in zanesljiv prodajalec, se sprej-me za takojšnji nastop v trgovino me-šanega blaga v Marenbergu. Vprašanja na Jenko Klun, Slovenjgradec.

Razglas.

Vsed sklepa občnega zbora z dne 6. junija 1922 se bo razde-lilo 60 nagrad po 50 K za daljšo dobo let pri enem in istem gos-podarju službe posle. Prosilci, ki dokažejo nepretrgano službeno dobo najmanj 10 let in ki so že 5 let vajetelji Kranjske hranil-nice, naj se zglasijo do 30. ju-nija t. l. pri tajništvu Kranjske hranilnice.

V Ljubljani, 7. junija 1922.
Kranjska hranilnica.

Djevojka

iz boljše kuče, koja dobro kuhati zna-de, trazi se k maloj obitelji. — Sobarica Slovena u Kući. Plaća 700 K i više. Ponudbe na Vezu Kasumović, su-prugu zdravnička, Koprivnica, Hrvatska.

Strojeписка

z znanjem slovensčine in nemščine in nemške stenografije se išče za sk-rajšnji nastop. Ponudbe pod »Gradbeno podjetje 4303« na upr. Sl. Nar. 4303

Na prodaj

lepe male posestvo na okrajni cesti, 200 m od cerkve »Marija Brezje«, za vsako obrt sposobno, vse v najlep-šem stanju, njive s koroza, ržjo, krom-pirjem itd. posejane, lepe brijade. Cena 350.000 K. Kati Zerk, Marija Brezje št. 65 pri Mariboru. 4302

Sokolske potrebšrine

za člane, članice in naraščaj, ka-kor tudi suknjo za kroj pripo-roča trvdka

A. & E. Skabernè

Prostorna hiša v okolici Ljubljane, za vsako obrt pri-kladna, je na prodaj. — Natančneje pove Travnik Ivan, Zg. Šiška 41. 4274

Daktilografinja

zmožna slov., nemškega, francoskega in angleškega jezika išče honorarno delo za popoldan. — Ponudbe pod »Daktilo-grafinja 4295« na upravo Sl. Nar. 4295

Papiga

lepa, zelena, rdečkasta, ki zna nekaj go-voriti, se proda. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 4315

500 K nagrade

onemu, ki mi preskrbi nemebljeno sobo s posebnim vvhodom. Ponudbe pod »I. G. 4278« na upravo Slov. Nar. 4278

Registrirna blagajna

National, v popolnoma dobrem stanju, navedši izvor s 4 predali, se proda. Na-slov v upravi Slov. Naroda. 4286

Ivan Magdič krojač

se priporoča za spomladansko sezono Ljubljana, Gledališka ulica 7. 5337

Gospodinja ali kuharica

ki zna samostojno upravljati vsa hišna dela, in služkinja za vsa dela, se takoj sprejmeta. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 4301

Kupim puško

dvocevno (Bockslinte) 16, 9. 3 m/m Ponudbe na J. Vizovišek, Zalec. 4285

Važno za poljedelce!

Najboljši mavec

(gips-sadra) zopet v zalogi! Izbornu umetno gnojilo za deteljšča, trošenje travnikov, zeljnikov, važno za ajdo itd. Izbornu sredstvo za konzerviranje gnoj in razkuževanje hlevov. Cena za 100 kg Din. 100, franko postaja Kranj. Frano Dolenc, Kranj 4310

Nadaljevanje

prstovoljne javne dražbe se vrši dne 10. junija 1922 ob 1. popoldne Pred igriščem št. 1. (Poleg gostilne Rus). Prodajalo se bo: trgovinska oprava, sodski, ba-loni, pohištvo, obična in več drugih stvari. 4312

Velik, železen, malo obrabljen

štedilnik (Tischherd)

od trvdke Koloseus, Wels, širjaya 92 cm, daljaya 200 cm, višočina 78 cm, za kakšno večjo gostilno z večjo zračno kuhinjo, katera ima visok dimnik, se proda sredi julija t. l. Frano Dolenc, Kranj. 4308

Za inseratni del odgovoren Valentin Kopitar.